Sportul Magazin

SECRETUL IOANEI SOARE

În lumea tirului de la noi, maestra sportului *Ioana Soare* ocupă un loc mai aparte. Comparativ cu alte trăgătoare, ea se antrenează mai puțin, din cauza obligațiilor profesionale, dar totuși obține rezultate valoroase. Este recordmana țării la armă standard 60 de focuri culcat cu o cifră superioară cu un punct recordului lumii : 599 p (din 1963).Explicația constă într-un psihic foarte echilibrat, actuala campioană a României demonstrînd pe standurile de tragere și o mare putere de discernămînt. Ca, de altfel, și în viața de toate zilele.

Acest spirit de cumpătare, de calm și tact care caracterizează întreaga activitate a Ioanei Soare a făcut ca ea să se bucure de frumoase aprecieri pe toate planurile.

Absolventă a Facultății de fizică și matematică, Ioana Soare este o sîrguincioasă cercetătoare științifică la Centrul de calcul al catedrei de cibernetică economică din cadrul Academiei de studii economice, este căsătorită (soțul e inginer de mașini de calcul) și mama unui drăgălaș băiețaș de trei ani și jumătate, iar pe tărîm sportiv, reprezentanta I.E.F.S.-ului are la activ numeroase titluri de campioană republicană de junioare și senioare.

Cum a reușit să împletească și să rezolve acest summum de îndatoriri ? Iată răspunsul pe care ni l-a dat chiar Ioana Soare într-o extrem de agreabilă discuție pe care am purtat-o zilele trecute :

— *De cînd mă știu nu mi-am propus să ies cu ceva din comun. Dar, întotdeauna am dorit ca ceea ce fac să aibă trăinicie. Să am un cămin și un copil, să lucrez și munca mea să fie utilă și mie dar și altora. Cît despre sport, e o activitate pe care am început-o fără a mă gîndi neapărat la performanță.*

— Și totuși ați ajuns printre fruntașe ?

— *Da. Meritul meu este că am perseverat. De ce ? Pentru că mi-a plăcut ambianța. Fiind îndemnate să facem sport în facultate, am încercat să joc handbal, să mă apropii de îndeletnicirea mușchetarilor copilăriei, scrima. N-am izbutit însă. Beneficiind apoi de îndrumarea unui desăvîrșit pedagog care este antrenorul Stelian Papură, m-am dedicat din 1956 tirului, în cadrul secției de la I.E.F.S., pe care n-am mai părăsit-o. Atmosfera destinsă și plăcută de aici este, cred, explicația statorniciei mele și a rezultatelor pe care le-am realizat în continuare. Alături de primul meu antrenor stimez deopotrivă și tactul și competența profesorului Teodor Paladescu. Împreună cu ei și cu ceilalți colegi de sport, ne simțim bine, foarte uniți, ne ajutăm. Sînt sigură că la toate acestea a contribuit și faptul că majoritatea membrilor secției sînt oameni dintr-o bucată, cu profesii stabile, familiști, mulți dintre ei părinți admirabili. Iată tot secretul meu în sport. Și mai e ceva, dacă vreți. Sportul îmi face plăcere, chiar și cînd nu ies învingătoare. Iar bucuria cu care m-a întîmpinat fiul meu Paulică, în momentul cînd am cîștigat titlul de campioană a țării a însemnat pentru mine mai mult decît orice premiu din lume. A fost sărutul cel mai dulce pe care l-am primit vreodată !*

C. COMARNISCHI

Foto : P. ROMOȘAN

ȘTIAȚI CĂ...

...pentru prima oară în istoria Statelor Unite, în 1972, în această țară s-au vîndut mai multe biciclete decît automobile ? Într-adevăr, bicicleta a repurtat o victorie categorică asupra automobilului, cu 13,5 milioane bucăți vîndute, față de 11 milioane.

...renumita patinatoare Gabrielle Seifert, dublă campioană mondială, va deveni... cîntăreață de operă ? Recent, ea a trecut cu succes examenul de admitere la Conservatorul din Karl-Marx-Stadt, la clasa de canto.

...Antonio Vasile asaltează titlul de campion național, la cea de a treia categorie de greutate din activitatea sa ? Campion la semiușoară și ușoară, el încearcă acum, la 32 de ani, să cucerească și centura la semimijlocie.

...printre țările care au cucerit campionatul european de baschet figurează și... Egiptul ? Performanța a fost realizată în anul 1949, cînd întrecerile s-au desfășurat la Cairo, și cu participarea unor țări neeuropene. Clasament final : 1. Egiptul ; 2. Franța ; 3 Grecia ; 4. Turcia ; 5. Olanda ; 6. Siria.

— *Alo ? Televiziunea ? Nici chiar dacă vă rog nu puteți inversa imaginea ? ?*

BUNICA AMAZOANĂ

Englezoaica Lorna Johnstone este — după aprecieri unanime — un fenomen : dacă va participa și la Jocurile Olimpice de la Montreal, din 1976, ceea ce ar reprezenta a patra prezență de acest gen a călăreței britanice, ea își va sărbători în timpul J.O. a... 74-a aniversare !

La München, înscriindu-se pentru a treia oară pe lista participantelor concursului de călărie a Jocurilor, și încălecînd pe calul El Ferucco, Lorna Johnstone a ocupat un prestigios loc zece, cu atît mai prestigios cu cît principalele adversare aveau vîrsta... nepoatelor ei !!

În prezent, Lorna Johnstone se pregătește asiduu pentru cea de a patra participare olimpică, antrenîndu-se zilnic timp de două ore și nesfiindu-se să declare ziariștilor că „speră să se claseze la Montreal în primele 10 locuri".

„Din păcate — declară Lorna — n-am mai mult timp liber, întrucît trebuie să mă ocup de grădinărie și de educația nepoților..."

Neîndoios că dacă va obține încluderea în echipa de hipism a Angliei, Lorna Johnstone va fi, în Canada, cea mai bătrînă participantă la „Jocurile sportive ale tineretului din întreaga lume".

ACEASTĂ FRUMOASĂ TOAMNĂ A LUI OBLEMENCO...

...„minutul 85 al partidei Universitatea Craiova — F.C. Constanța, balon lung în careul constănțean, țîșnește Oblemenco, gool, 2—1 pentru gazde..."...

...„Ultimele secvențe ale partidei Universitatea Craiova — Fiorentina. Strîmbeanu înalță o minge în careul italian, cap al lui Deselnicu, mingea ajunge la Oblemenco, goooooool goooool stimați ascultători... Echipa craioveană conduce cu 1—0 și este calificată în turul II al Cupei U.E.F.A."...

...În ultima săptămînă, glasul vulcanic al lui Sebastian Domozină a lansat în ecou cele două faze, reținute cu aproximație. În ambele faze, eroul principal, Oblemenco, golgeterul Craiovei, „tunarul" care a sfărîmat atîtea redute. Miercuri, în amurg, după epuizantul meci cu Fiorentina, la cîteva minute după ce poarta lui Superchi fusese, în sfîrșit, desferecată, acolo, în cabina Universității Craiova, acolo unde învingătorii nu mai aveau parcă nici forță să se mai bucure după frumoasa victorie, reluam un dialog prietenesc cu Nelu Oblemenco. În toamna trecută, tot în octombrie, zborul său înalt și zvelt părea frînt pentru totdeauna. În toamna trecută, la 24 octombrie, a suportat prima intervenție chirurgicală, după criza de ulcer declanșată în aceeași zi. Peste trei zile urma o a doua operație, Oblemenco se simțea rău, nimeni nu se mai gîndea decît la salvarea vieții lui, de fotbal nu mai putea fi vorba. **„Ce tristă a fost toamna trecută pentru mine, ce fericită este aceasta"... „În jocul ăsta cu Fiorentina, simteam ultimele minute cum trec, cum ne apasă, cum ne sufocă, dar nu puteam crede că nu vom cîștiga, eu sau oricare altul trebuia să înscrie golul cel mare, golul calificării... am fost eu, putea fi oricare altul cel care să înscrie, important este că am eliminat Fiorentina..."**

Nelu Oblemenco, băiatul acesta născut acum 28 de ani în Corabia, e un om de o modestie rară, deși performanțele sale sînt inegalabile (deocamdată) în fotbalul nostru. Băiatul acesta cu șut puternic ca tunetul, care a călcat în adolescență și gazonul Giulești, a cîștigat de patru ori titlul de golgeter al țării, ultimul în condiții cu totul și cu totul speciale. Pentru că, după necazul din toamna trecută, cînd n-a jucat șapte etape, a revenit puternic în primăvară, și deși număra numai 6 goluri în zestrea sa, iar Roznai avea avans, a reușit un retur formidabil, depășind fără replică toți candidații la cununa de golgeter. Și în campionatul actual, după opt etape, Oblemenco a înscris numai 5 goluri, dar sprintul său va fi puternic și de astă dată, pentru că el este literalmente un **„jucător cu un simț deosebit al golului"** cum l-au caracterizat atîția specialiști. Și, totuși, golgeterul inegalabil al țării nu a jucat nici un meci oficial în echipa națională! A făcut un turneu cu selecționata divizionară în Brazilia în '68, a fost chemat și în lotul olimpicilor, pentru turneul australian, dar tricoul cu numărul 9 al naționalei a rămas un vis. **„Și m-a durut mereu această lipsă de încredere cu care am fost tratat în privința națională. În fond, nu văd cu ce se poate recomanda mai bine un vîrf decît cu golul. Și, slavă Domnului, am înscris atîtea goluri ! Sigur, niciodată nu-i prea tîrziu..."**

— Nu-i tîrziu, dovadă că și acum s-a spus că vei fi urmărit pentru lotul A...

Nelu Oblemenco a tăcut, n-a mai reluat o discuție care l-a frămîntat mereu, dar privirile sale, în clipele acelea ale bucuriei eliminării Fiorentinei, voiau parcă să spună : **„Unde și cînd să mai fiu urmărit, dacă nu în duelul cu una din cele mai puternice apărări din lume, cum este defensiva oricărei formații italiene care joacă în deplasare !...**

...Miercuri seara, după o luptă epuizantă cu „uriașul" Galdiolo și ceilalți fundași toscani, unul din studenții anului patru ai Facultății de științe economice a Universității craiovene, Ion Oblemenco, privea cu hotărîre înainte : **„Toamna asta va fi cred cea mai frumoasă din viața mea de fotbalist"...**

Mircea M IONESCU

Și miercuri Oblemenco *a fost strașnic păzit.* Beatrice, Galdiolo *și celebrul* De Sisti *(nr. 10) au reprezentat o gardă severă, dar pînă la urmă „tunarul" Craiovei și-a făcut datoria...*

Foto : S. BAKCSY

SĂ ÎNVĂȚĂM DE LA VECHII ANTRENORI

În cadrul Sesiunii a XIII-a a Academiei Olimpice Internaționale, prof. dr. A. J. Young, de la Universitatea Dalhousie — Halifax Canada a prezentat o lucrare interesantă cu titlul de mai sus, din care redăm unele pasaje mai importante.

Știința pregătirii sportivilor pentru înalta performanță are rădăcini în antichitate. În cartea XXIII-a Iliadei se descrie în amănunt o cursă de care, ceea ce probează că antrenamentul și strategia erau cunoscute încă de pe atunci. Însăși pregătirea psihologică și fiziologică își au originea în începuturile civilizației.

Practica sportivă de azi are un mare suport în știință, și totuși, mulți vor fi surprinși să afle că o comparație între mijloacele, metodele, motivațiile moderne și antice relevă mai multe similitudini decît diferențe. Dacă ne referim la unele aspecte motivaționale, vom observa că, spre exemplu, marea majoritate a distracțiilor din antichitate erau subordonate unui anumit scop, avînd o deosebită valoare educativă. Dansul ceremonial al Lacedemonienilor, dansul Pirric sau Embateria sînt edificatoare. La vîrsta de 6 ani tinerii spartani acoperiți cu o pudră roșie, învățau un dans care poate fi descris ca un simplu pas-arrêt. Scopul dansului îl deducem imediat ce vedem pudra roșie amestecîndu-se cu sudoarea corpului care formează un lichid asemănător singelui. Tinerii dansatori — viitori luptători — se obișnuiau astfel, de timpuriu cu vederea singelui, Embateria la rîndul său, crea o deprindere a mișcării ritmice cu un efect important în lupta propriu zisă de mai tîrziu. Filostrate ne oferă exemple interesante de metodă. Astfel, Mandrogene găsește încurajare în scrisoarea adresată de antrenorul său mamei sale : „Dacă vi se va anunța că fiul dv este mort, credeți; dar dacă vi se va spune că fiul dv a fost învins, nu credeți". În timp ce Promache este stimulat de un mesaj al iubitei sale scris... tot de antrenor ! Cită asemănănare cu unele declarații „profunde" și practici ale antrenorilor de azi.

Vechii olimpieni mîncau mai ales smochine, brînză și pîine și beau lapte sau vin diluat. Mult mai tîrziu a fost introdusă și carnea, consumată mai ales de luptători, boxeri și atleții panerațiului.

Cea mai mare parte a metodelor de antrenament au o rațiune practică. Grecii știau să folosească atît trucurile cît și procedeele corecte în întrecere. Luptătorii se ungeau cu o pulbere de diferite culori pentru motive bine determinate : pulberea de cărămidă deschidea porii permițînd o transpirație liberă, pulberea de drum era folosită pentru încălzire, iar cea neagră sau albă pentru masaj și recuperare. Influențînd respirația, ungerea cu pulbere avea și un scop tactic deranjînd vădit pe cei neavizați.

Anticii erau conștienți de avantajul exercițiilor de rezistență efectuate cu greutăți, o practică frecventă azi. Exercițiile includeau nu numai halterele, ci și sacii grei, izometria (sportivii lucrau unul contra celuilalt, fiecare devenind o forță imobilă pentru partener etc.). Unele exerciții comportau mutarea halterelor dintr-un loc în altul, alergarea contra cailor sau iepurilor, îndoirea și îndreptarea unor bare de fier, împingerea la juguri etc.

Antrenorii de azi folosesc numai o parte din practicile vechi. Ele merită un studiu atent, constituind o sursă valoroasă de idei. Galen recomanda excluderea exercițiilor care nu modifică frecventa cardiacă. El clasa exercițiile în următoarele categorii : 1 — **Exerciții vigu**roase (cele care implică forța fără viteză) — săpatul, urcarea unei coline, suspendarea la coardă, mersul cu încărcătură grea, lupte ; 2 — **exercițiil de** viteză — alergare, asaltul contra unui adversar ficitv, lucru la sac, jocul cu mingea etc. ; 3 — **exerciții rapide** — rostogolirea rapidă pe pămînt, gruparea și schimbarea rapidă de direcție la semnal, sărituri alternative cu forfecări de picioare etc. ; 4 — **exerciții** violente (cele care combină forța și viteza) — orice exercițiu din prima grupă efectuat în viteză, sau mișcarea rapidă efectuată în echipament greu.

Una din practicile de antrenament era bazată pe un circuit de patru zile numit tetrade. În prima zi atletul se pregătea, în cea de a doua se exersa intens, în a trela se destindea, iar în cea de a patra se exersa moderat. Ciclul era luat apoi de la capăt.

Rolul antrenorului era bine precizat, bucurîndu-se de stima și încrederea cetății. Antrenorul ideal era descris ca un om cu darul vorbirii, bun psiholog și cunoscător al anatomiei și creditării.

Jocurile antice s-au întins pe o perioadă mai lungă de o mie de ani. Schimbările intervenite în timp au făcut ca în final frumosul spectacol sportiv al istoriei să degenereze. Nici un vechi antrenor sau sportiv n-a simțit că ușoara abatere de la idealul olimpic va juca un rol în schimbările survenite ulterior. Unii sportivi sau antrenori ai timpurilor noastre ignoră același lucru. Poate mai mult ca oricînd se impune azi o retrospectivă și, în același timp formularea cîtorva reflecții critice asupra obiectivelor reale, actuale pentru a putea spune ca și predecesorii :

„Dacă sînteți pregătiți în mod demn pentru Jocurile Olimpice, dacă n-ați comis nici un act ignobil, înaintați cu curaj. Iar voi care nu sînteți pregătiți în acest spirit mergeți unde vreți".

Ion MATEI

MIRAJUL DELTEI

Privită de pe un grind înalt cu orizontul trecut de peria mișcătoare a stufului și căpițelor de salcie străjuitoare pe ape tăcute, Delta se oferă ochiului sub unghiul poate cel mai avantajos al peisajului ei unic. Cuprins între brațe de apă — unele ciudat meandrate, altele lineare, în parte tăiate de mîna omului — un mozaic de suprafețe ce poartă pe alocuri o vegetație asemănătoare aceleia tropicale, își schimbă coloritul odată cu anotimpul, oferind un tablou inedit pentru latitudinea noastră.

Poate că de aceea pasionații frumosului vizitează Delta la timp de toamnă, dintre ei fiind nelipsiți pescarii sau vînătorii. Atunci scînteiază aici, sub soarele molcom, o paletă de auriu și ruginiuri în veghea glăsuitoare a păsărilor apei, unele boștinașe ca pelicanul sau rarul vultur codalb, altele trecătoare pe firul unor distanțe antipodice, precum fundacul polar, gîsca guleratâ acvatică și misteriosul flamingo al Țării Nilului. Este bineînțeles că în Deltă pescuitul are rezultate surprinzătoare, iar pescarul sportiv va avea prilejul unor „povestiri adevărate" după o trecere prin locuri ca acelea de la ieziătura „Pietrele" sau cotloanele canalului Dranov. Tinutul celor trei brațe ale Dunării — alcătuind atîtea itinerarii turistice — este unic în Europa și în privința numărului și varietății speciilor de animale ce le cuprinde, unele apărute în ultimul timp ca bizamul, cîinele jder ori enotul. Mistrețul adaptat aici poate dinainte de vremile descrise de către Herodot, sau Polybiu, a fost, după cum arată un basorelief antic, vînat și de către mitologicul cavaler tracic, locuitor al cetății Pence, ruinată pe grinduri la nord de Histria.

În pădurile stejarilor vechi ca lupta dintre pămînt și apă a acestor locuri, pe Letea sau Caraorman, au adăpost în colțuri de umbră și liane, vulpi și lupi, mai puțin azi decît pe timpul lui Caliniuc, cel amintit de Mihail Sadoveanu în neegalata „Țară de dincolo de negură". De la marele scriitor, Delta a fost adesea prezentată literar marelui public, un deosebit „tablou" al său fiind acel „Tablou geografic" al lui Geo Bogza.

S-a scris mult despre ea ca despre un ținut de neasemuite farmece ale naturii și se va mai scrie, desigur, și pe coli a căror primă materie este chiar acea perie a stufului său, care după tăiere se reface la scurt timp, parcă întregind proverbul : crescut... ca din apă. O suprafață de stuf egală alteia de pădure produce o aceeași cantitate de hîrtie, dar se reface înzecit mai repede. Poate că tot pe o asemenea hîrtie va apare și un așteptat roman al Deltei, căci subiecte pentru el sînt atîtea, dar rămîn la limita reportajului scris sau filmat. De aceea, este încă poate prea puțin cunoscut și omul Deltei, căci numai întîlnind un locuitor al Stipocului, sat pe un grind nordic Milei 23 și în care rar afli om sub înălțimea de 1,80, numai urmărind brațele bronzate și puternice, formate la antrenamentul cu greutatea pestelui, și numai luînd parte la o ieșire cu rame și farmec pe unul din ghioluri, te vei convinge de ce, în țara celor mai mulți și frumoși nuferi, fiecare om este de fapt un sportiv. Și îți vei aminti atunci fără surprindere cum au plecat de aici vîslași dintre care unii s-au dovedit pe tărmuri olimpice a fi cei mai buni din lume și că pentru a ajunge în Deltă, loc unic cu oamenii săi unici, timpul și drumurile s-au scurtat odată cu zborul avionului spre Tulcea, prag al atîtor direcții de viață deosebită și actuală.

Constantin EFRIMESCU

ARHEOLOGIE SPORTIVĂ

Există în istoriografia sportivă o dilemă. Care dintre stilurile de înot este cel mai vechi: brasul sau craulul? S-ar părea că brasul ar avea prioritate, deoarece pe vechile vase egiptene s-au descoperit unele desene care par să înfățișeze un înotător înaintînd pe apele Nilului în stilul bras.

Numai că, de curînd, s-a descoperit în interiorul unei piramide o frescă veche de cel puțin... 5 000 de ani, care reprezintă un vajnic strămoș al rapizilor craulișți din vremurile noastre. Brasiștii nu se lasă mai prejos și îl aduc în apele lor chiar pe Homer, în a cărui „Odisee" Ulise plutește prin valurile mării mișcînd brațele în lături.

Partizanii brasului mai aduc în sprijinul argumentelor lor încă o dovadă, e drept din timpuri istorice mai apropiate și anume primul manual de înot, apărut în 1538 sub strania denumire „Colimbet", în ale cărui îngălbenite file brasul este socotit „singurul mijloc veritabil de a înota, în apă", înotul pe o parte fiind socotit drept „inutil și obositor" iar stilul pe spate fiind caracterizat drept „o invenție demnă de aceia ce vor să execute trucuri în apă și nu sînt capabili de un înot adevărat".

În vremea noastră pe adversarii sportivi îi preocupă în mod egal toate procedeele, mai ales că pe caniculă, bazinele sînt pline de oameni atrași mai mult de plăcerile înotului și mai puțin de felul în care îl practică.

MICROMOTIVE DE TOAMNĂ

- Toamna se numără bobocii. Boxerii, în tot timpul anului.
- Reflecția unui fotbalist : „Dacă ziua se micșorează, cum să mai prind o zi „mare" ?
- Echinocțiul : meci egal între zi și noapte. Scor : 12—12.
- Umbrele : parașută cu studii inferioare.
- Mustul : vin... junior.
- Nori : apă... suspendată.
- Ploaie : nori cărora li s-a ridicat... suspendarea.
- Toamna nu cunoaște ce-i înfrîngerea. Ați auzit de-un... pierde-toamnă ?

Titi GHEORGHIU — Vaslui

CLIPE FERICITE...

Iubitorii fotbalului l-au recunoscut, credem, pe tînărul fericit din fotografie, care a venit la Ofițerul Stării Civile, cu aleasa inimii lui. Este vorba de **Niculae Tănăsescu**, talentatul jucător al echipei Sportul studențesc, care s-a căsătorit cu **Silvia Judele**, care, nu cu mult timp în urmă, făcea și ea parte dintre sportivele ce asaltau performanța, ca săritoare în înălțime.

Ce le-am putea ura altceva, decît ca zîmbetul luminos de astăzi să-i însoțească de-a lungul căsniciei lor...

Foto : Vasile BAGEAC

Cărți noi în Editura Stadion

CELE 17 ZILE FIERBINȚI ALE OLIMPIADEI MÜNCHENEZE*)

Șaptesprezece zile cu o avalanșă imensă de evenimente, care de care mai interesante, mai demne de a reține atenția ; doi reporteri, buni condeieri, aflați în vîltoarea faptelor — iată cel puțin două argumente ce pot îndemna pe cititor să se apropie cu încredere de **„Jocurile Olimpice de la München — 1972"**, volum semnat de **Ilie Goga** și **Victor Băncilescu** și prezent de puțină vreme în standurile librăriilor.

Încă de la „titlu" — sec, direct, fără „ghici ciupercă ce-i"? — autorii lasă să se înțeleagă că avem în față o istorie a unuia dintre cele mai importante momente din viața sportivă (și a sportului) de pe întregul mapamond. Și, drept urmare, ca în orice lucrare de acest gen, „poezia" se află în umbra statisticilor, a concretului. Nu a fost uitat nimic : de la înregistrarea tuturor recordurilor și rezultatelor, pînă la... prețul unei camere pentru ziariști ! Scad oare aceste amănunte ceva din meritul

și interesul cărții ? Noi credem că nu! Dacă ținem seama că Olimpiada münchineză s-a desfășurat și sub semnul computerelor și al aparatelor electrice, care furnizau în fiecare clipă un noian de informații fără nici o urmă de... romantism, vom avea, poate, o explicație și a limbajului cărții. Cu toate acestea, ritmul este alert, capabil să stimuleze imaginația, readucînd pentru moment în prim plan „secvențele" victoriilor lui Ștefan Tudor, Petre Ceapura, Ladislau Lovrenschi, Ivan Patzaichin, Valeri Borzov, Ruth Fuchs, John Akii-Bua, Viktor Saneev, Shane Gould, Mark Spitz, Roland Mathes, Olga Korbut, Lasse Viren, Andras Balczo, ca să nu amintim decît pe cîțiva „eroi" dintre cei 10 000 din 123 de țări prezenți la München, dar și lacrimile învinșilor (oare cine pune mai bine în evidență meritele învingătorilor, dacă nu chiar cei ce părăsesc arena cu ochi înlăcrimați, dar nu cu capul în jos ?).

Ne este greu, ca în spațiul de care dispunem, să facem o analiză mai largă a acestui volum, rîndurile de față constituind mai mult o invitație spre a pătrunde singuri sub „soarele bavarez". Nu putem, însă, încheia fără a menționa că amatorii de „tabele" statistice au la dispoziție un bogat fișier, că numeroase ilustrații (cu tot regretul că reproducerile nu sînt toate de bună calitate) completează fericit cuvîntul scris. De asemenea, nu poate fi trecută cu vederea nici realizarea grafică a coperții și supracoperții (autor **Ion Drăgan**), sugestivă în simplitatea liniilor.

„La revedere, peste patru ani la Montreal" ! Unul s-a scurs. Ce repede trece timpul !

Emanuel FANTANEANU

*) **I. Goga, V. Băncilescu, Jocurile Olimpice de la München-1972, Editura Stadion, 1973, 447 pag., 21 lei.**

IN 4 RINDURI

Apropo de scorul-fluviu cu care au cîștigat, miercuri, dinamoviștii în C.C.E.

M-am bucurat fără ocoluri,
Dar, să fi fost în locul lor,
Mi-aș fi oprit cîteva goluri
Și pentru turul următor !

V. D. POPA

RĂSPUNDE Don Poștaș

CONSTANTIN APOSTOL, TULCEA. Răspunsul dat cititorului Dumitru Șelaru din Reșița este conform cu realitatea. Din 1968 și pînă acum, multe s-au schimbat în viața fiecăruia dintre noi.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un catren, legat de meciul de la Petroșani și de faptul că, în timpul lui, Răducanu a devenit tată :

Răducanu, fericit,
Se născuse fiul
Trei „cadouri" a primit,
Toate de la... Jiul !

CONSTANTIN SUTEA, BUCUREȘTI. În spațiul restrîns al acestei rubrici, nu putem să ne ocupăm pe larg și să discutăm pe toate fețele faza arătată de dv. și care, de fapt, nu este alta decît aceea care a dus la înscrierea primului gol în recentul meci R.D.G. — România. Întrucît o **lovitură liberă indirectă** nu poate fi transformată fără ca mingea să fi fost atinsă și de alt jucător decît cel care a executat lovitura, dv. socotiți că nu trebuia făcut nici un „zid", ar fi fost indicat ca jucătorii noștri să se retragă în afara careului. Într-un asemenea caz, jucătorul care execută lovitura n-ar avea de făcut decît cel mai simplu lucru de pe lume : să paseze, unui coechipier aflat lîngă el și acesta să trimită mingea în plasă, nestingherit, în colțul sting sau drept, după preferință.

LUCICA CIUCIULEA, CODLEA. Orice ar face, Răducanu rămîne pentru dv. „Trăsnitul meu drag". E drăguț din partea dv. că-i spuneți așa. E mai puțin drăguț din partea lui că vă oferă, uneori, motive să-i spuneți astfel. De pildă, duminică, la ultimul gol al Jiului, cînd Răducanu se afla pe poziția de vîrf de atac.

NARIUS CHERCIU, BUCUREȘTI. Este prea devreme pentru a se putea da un verdict în problema celui mai bun jucător de tenis al anului 1973. Și, în orice caz, nu eu sînt acela care stabilește clasamentul ! Trebuie așteptate ultimele confruntări, deocamdată neexistînd argumente decisive în favoarea unuia sau altuia dintre concurenții la acest titlu. Evident, Newcombe, Kodes, Năstase, Okker (datorită ultimelor lui performanțe) și chiar Stan Smith, cîștigător, la începutul acestui an al campionatului mondial al profesioniștilor, sînt principalii favoriți. Dar, cum spuneam, să așteptăm ultimele turnee...

ADRIAN POPESCU, SIBIU. 1. Aveți 13 ani, 1,70 m înălțime și 60 de kilograme. Ce sport de performanță ați putea face? Indicii aceștia nu sînt suficienți pentru a vă recomanda un sport sau altul. Vă recomand, deci, sportul, în general. Restul, rămîne la alegerea dv. 2. Rugbyul este de... naționalitate engleză, nu franceză. În Anglia a văzut el lumina zilei.

VLADA ȚEPELUS, BUCUREȘTI. Ați rămas surprinsă citind „Sportul" și văzînd că la Crosul Poștașilor, de la Varna, n-a participat și... Ion Poștașu. Nu m-au invitat organizatorii. Probabil că, printre ei, au fost și unii cititori ai acestei rubrici.

I. BANCIU, TIMIȘOARA. Îmi cereți prea mult. Să vă fac o schemă privind așezarea jucătorilor, la înscrierea primului gol, în meciul R.D. Germană — România. Am avut 4 la desen, în școală și nici n-am făcut progrese, după aceea, în acest domeniu.

NICOLAE MIHALTAN, COMUNA SECASEL. La executarea unei lovituri de la 11 metri, jucătorul care a tras poate relua mingea respinsă de portar, dar nu mai are dreptul să tragă încă o dată, dacă mingea l-a revenit din bară. Acest drept îl au ceilalți jucători. Cel mai bine este să tragă direct în plasă. N-are nici el probleme, nici... arbitrul !

ING. MARIN MIHAI, GALAȚI. Îi confundați pe Gh. Dumitrescu, cu N. Dumitrescu, Gh. Dumitrescu, actualul antrenor al Petrolului, a jucat în urmă cu 15 ani, în linia de atac a acestei formații.

Ilustrații : N. CLAUDIU